

หัวข้อที่ 1 : ยุทธศาสตร์/แนวทาง

ภูมิภาคยุโรป ประกอบด้วย 51 ประเทศ และสหภาพยุโรป (European Union: EU) เมื่อปี 2564 มีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ประมาณ 24.73 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นตลาดขนาดใหญ่ (ประชากรกว่า 700 ล้านคน) สำหรับสินค้าหลายระดับ ทั้งยังเป็นศูนย์กลางทางการเงินและตลาดทุนที่ใหญ่ที่สุดในโลก เงินสกุลยูโรได้รับการยอมรับว่าเป็นเงินสกุลสำคัญในการดำเนินธุรกรรมระหว่างประเทศ และสามารถเก็บเป็นเงินทุนสำรองทางการเงิน คิดเป็นประมาณร้อยละ 21 ของทุนสำรองทางการเงินของโลก นอกจากนี้ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน หลายประเทศในภูมิภาคยุโรปมีบทบาทในเวทีระหว่างประเทศที่สามารถมีอิทธิพลต่อบริบททางการเมืองและเศรษฐกิจโลก อาทิ สหประชาชาติ IMF G7 และ G20 รวมทั้งมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ก้าวหน้า จึงมีสถานะเป็นผู้นำของโลกในหลายด้าน นอกจากนี้ EU ซึ่งเป็นตลาดขนาดใหญ่และมีกำลังซื้อสูง มีมาตรฐานด้านการค้าที่ครอบคลุมและรอบด้าน รวมทั้งมีแนวทางการใช้นโยบายการค้าเป็นเครื่องมือในการผลักดันค่านิยมและมาตรฐานในมิติต่าง ๆ ตลอดจนมีนโยบายต่างประเทศที่เน้นให้เกิดความเท่าเทียมในการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุน จึงทำให้มีอำนาจในการสร้างบรรทัดฐาน ออกกฎระเบียบชี้้นำและกำหนดมาตรฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และค่านิยมทางการเมืองในเวทีระหว่างประเทศ

ยุโรปเป็นกลุ่มประเทศเป้าหมายของไทยในการส่งเสริมความร่วมมือด้านความมั่นคงอย่างสร้างสรรค์ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยั่งยืน การมีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม และการศึกษา ดังนั้น เป้าหมายยุทธศาสตร์ในภาพรวมจะมุ่งเน้น “การใช้ประโยชน์จากยุโรปในการพัฒนาประเทศไทยให้มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และมีมาตรฐานสากล”

แผนยุทธศาสตร์ภูมิภาคยุโรป พ.ศ. 2566-2570 เป็นหนึ่งใน 9 แผนย่อยของยุทธศาสตร์รายภูมิภาค พ.ศ. 2566-2570 และเป็น “แผนระดับที่ 3 ของชาติ” ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 3 ธันวาคม 2562 เพื่อแปลงยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 (แผนระดับที่ 1) และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการต่างประเทศ (แผนระดับที่ 2) และแผนระดับที่ 2 ฉบับอื่น ๆ รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 ไปสู่การปฏิบัติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนภูมิภาคยุโรปยังเป็นไปตามข้อกำหนดของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2564 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2562 โดยกรมยุโรปจะยึดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการต่างประเทศ ซึ่งครอบคลุมการดำเนินงานระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2570 เป็นแผนยุทธศาสตร์หลักในการดำเนินงานของกรมยุโรปตามที่ได้กล่าวเบื้องต้น ซึ่งกรมยุโรปได้เข้าไปเกี่ยวข้องใน 3 ด้านหลัก ได้แก่

(1) ด้านที่ 1 : ความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ (มีความมั่นคง) มุ่งเสริมสร้างความมั่นคงของไทยและเสถียรภาพของภูมิภาคท่ามกลางภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศใน

ทุกระดับเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในทุกมิติและเตรียมความพร้อมของไทยในการรับมือต่อความท้าทายด้านความมั่นคงจากภายนอก นอกจากนี้ การต่างประเทศไทยยังจะต้องดำเนินการเชิงรุกในด้านการเสริมสร้างเสถียรภาพในภูมิภาคไปพร้อมกันด้วย เพื่อลดความเสี่ยงหรือป้องกันปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของไทยในอนาคตได้

(ตัวอย่าง การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคยุโรป โดยคำนึงถึงดุลยภาพแห่งอำนาจ รวมถึงการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศสำคัญในภูมิภาคยุโรปในประเด็นเชิงยุทธศาสตร์ อาทิ การเป็นหุ้นส่วนทางการค้าที่แน่นแฟ้น หรือการยกระดับเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ภายในปี 2570 เป็นต้น หรือการจัดตั้งเวทีการหารือด้านความมั่นคง ภายในปี 2570 โดยเฉพาะในประเด็นการต่อต้านการก่อการร้าย ความมั่นคงทางไซเบอร์ และความมั่นคงทางทะเล เป็นต้น)

(2) ด้านที่ 2 : ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (มีความมุ่งมั่นยั่งยืน) โดยมีเป้าหมายมุ่งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านความร่วมมือกับมิตรประเทศทั่วโลก ทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างเศรษฐกิจที่เน้นนวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือต่าง ๆ และการส่งเสริมให้ภาคเอกชนไทยขยายตลาดในต่างประเทศ ขณะเดียวกัน การพัฒนาเศรษฐกิจจะต้องเป็นไปอย่างยั่งยืน ไทยจึงจะต้องใช้ประโยชน์จากความเป็นหุ้นส่วนกับภาคส่วนต่าง ๆ ของต่างประเทศ เพื่อร่วมกันบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก

(ตัวอย่าง การส่งเสริมการเตรียมความพร้อม การใช้ประโยชน์ และการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-สหภาพยุโรป ไทย-สมาคมการค้าเสรียุโรป เป็นต้น และการส่งเสริมความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้า พลังงานไฮโดรเจน และเชื้อเพลิงสะอาดกับประเทศในภูมิภาคที่มีศักยภาพ)

(3) ด้านที่ 3 : การพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ (มีมาตรฐานสากล) มุ่งส่งเสริมศักยภาพหน่วยงานไทยและคนไทย และยกระดับมาตรฐานการพัฒนาภายในประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและส่งเสริมความร่วมมือในมิติต่าง ๆ กับนานาประเทศ นอกจากนี้ ไทยยังสามารถดำเนินการต่างประเทศในเชิงรุกและสร้างสรรค์ โดยการมีบทบาทในการร่วมพัฒนากฎระเบียบระหว่างประเทศ มาตรฐานสากล และพันธกรณีต่าง ๆ นี้ ไปพร้อมกันได้ด้วย

(ตัวอย่าง การร่วมมือกับยุโรปเพื่อพัฒนามาตรฐานสากลของไทย รวมถึงการยกระดับมาตรฐานและขีดความสามารถในการแข่งขัน การเตรียมความพร้อมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องของไทยในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรฐานด้านการค้าและสิ่งแวดล้อมของยุโรป)

นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมสถานะและบทบาทของประเทศไทยในประชาคมโลก (มีสถานะและเกียรติภูมิ)

โดยมุ่งสร้างเกียรติภูมิและอำนาจต่อรอง โดยเน้นการต่างประเทศที่ใช้อำนาจแบบนุ่มนวลอย่างเป็นระบบ การดำเนินนโยบายที่ส่งเสริมสถานะของไทยในเวทีโลก การส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดี การยกระดับการส่งเสริมเอกลักษณ์ของไทยให้กลายเป็นความนิยมไทยเพื่อสร้างมูลค่าของสินค้าและบริการ รวมทั้งการสร้างขีด

ความสามารถในทุกภาคส่วนของไทยร่วมเสริมสร้างสถานะของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษา และเพิ่มพูนผลประโยชน์ให้แก่ประเทศและประชาชนไทยในการมีปฏิสัมพันธ์กับประชาคมโลก (ตัวอย่าง การส่งเสริมกระแสความนิยมไทยในยุโรป และกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชน ผ่านการใช้ ประโยชน์จากความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ และการส่งเสริม Soft Power ของไทย เป็นต้น)

หัวข้อที่ 2 : เป้าหมายของยุทธศาสตร์/แนวทาง

เป้าหมายในด้านที่ 1 ความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ (มีความมั่นคง)

- (1) ประเทศไทยมีความมั่นคงและสามารถรับมือความท้าทายจากภายนอกได้ทุกรูปแบบสูงขึ้น
- (2) ประเทศไทยมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาค เอเชียรวมทั้งเป็นประเทศแนวหน้าในภูมิภาคอาเซียน

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ 1

1. การเสริมสร้างและรักษาคุณภาพสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ มุ่งให้ไทยในฐานะประเทศขนาด กลางดำเนินความร่วมมือกับต่างประเทศได้อย่างสมดุล และเชื่อมโยงกันทั้งในมิติด้านความมั่นคง เศรษฐกิจและ สังคม นอกจากนี้ ยังต้องให้มีการกระจายความเสี่ยงและเพิ่มโอกาสโดยการกระชับความสัมพันธ์กับประเทศ มหาอำนาจและประเทศยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่อยู่นอกภูมิภาค พร้อมคงบทบาทแนวหน้าของไทยในกรอบความ ร่วมมือระดับภูมิภาค เพื่อผนึกพลังในทุก ๆ ด้าน ให้นำมาสู่เสถียรภาพของภูมิภาค โดยเฉพาะในกรอบอาเซียน ตลอดจนไปจนถึงส่งเสริมระบบพหุภาคี กฎหมายระหว่างประเทศ และระบบกฎเกณฑ์ ที่เป็นเสมือน “เกราะ ป้องกัน” สำหรับประเทศขนาดกลาง โดยมีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ ได้แก่

- (1) สร้างเสริมความร่วมมือที่สมดุลกับนานาประเทศ เพื่อส่งเสริมสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศที่ เหมาะสมสำหรับการรักษาอำนาจอธิปไตยของประเทศไทย และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน
- (2) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- (3) ส่งเสริมความเชื่อมโยง โดยมุ่งพัฒนาความเชื่อมโยงในหลากหลายมิติ
- (4) ส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนในภูมิภาค

2. การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค เน้นความเป็นปึกแผ่นและความ เป็นแกนกลางของอาเซียนในการส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาคและบทบาทเชิงรุกที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบ การทูตทุกระดับให้สามารถสร้างศักยภาพและส่งเสริมความร่วมมือในกรอบทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี รวมทั้ง ส่งเสริมความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ โดยเฉพาะมิติการเมือง การทหาร เศรษฐกิจ และความมั่นคงของ มนุษย์ ให้สามารถป้องกันและรับมือกับภัยความมั่นคงทุกรูปแบบ รวมถึงภัยความมั่นคงรูปแบบใหม่ เช่น อาชญากรรมข้ามชาติ การก่อการร้าย ภัยคุกคามทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ ยาเสพติด ภัยคุกคาม ด้านสุขภาพและภัยพิบัติ เป็นต้น โดยมีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ ได้แก่

- (1) ส่งเสริมความร่วมมือด้านความมั่นคง/ข่าวกรอง
- (2) ป้องกันการแพร่ขยายของแนวคิดสุดโต่งที่นิยมใช้ความรุนแรงทั้งภายในประเทศและในภูมิภาคอาเซียน ในเชิงรุก โดยการแลกเปลี่ยนข่าวกรองและกรณีศึกษากับต่างประเทศ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่ถูกต้องและ เป็นกลางเกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ

(3) ผลักดันความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ ซึ่งรวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมในประเทศต้นทาง

(4) สร้างเสริมความมั่นคงปลอดภัยทางทะเลในภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงทางทะเล การค้าทางทะเล และการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน

(5) ดำเนินความร่วมมือกับต่างประเทศในการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ในบริบทที่เหมาะสม

3. การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มีใช้ภาครัฐ เน้นความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐต่อรัฐ เอกชนต่อเอกชน และประชาชนต่อประชาชน ผ่านการส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติ ในการป้องกันและระงับภัยคุกคามทุกรูปแบบ พร้อมพัฒนาความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะผ่านการทูตเชิงมนุษยธรรมและการทูตเพื่อการพัฒนา รวมไปถึงการส่งเสริมบทบาทของไทยในเวทีความมั่นคงระหว่างประเทศ และการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติโดยมีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ ได้แก่

(1) เสริมสร้างความร่วมมือในลักษณะผลประโยชน์ร่วมกันบนพื้นฐานความไว้วางใจ

(2) สร้างศักยภาพและส่งเสริมความร่วมมือในกรอบทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี เพื่อส่งเสริมความมั่นคงแบบองค์รวม

(3) ส่งเสริมความสัมพันธ์ในทุกระดับ และสานความสัมพันธ์กับผู้นำรุ่นใหม่

(4) ขยายความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อสร้างศักยภาพของระบบเตือนภัยล่วงหน้าของหน่วยงาน ด้านความมั่นคงของไทยเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาในเชิงรุก

(5) มีการแลกเปลี่ยนระดับประชาชนเพื่อเสริมสร้างให้ไทยเป็นพหุสังคมที่เข้มแข็ง

(6) กระชับความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ กับกลุ่มเยาวชน/นักเรียน ไทย/กลุ่มเป้าหมายในต่างประเทศด้วยการพัฒนาศักยภาพ หรือการเสริมสร้างขีดความสามารถทางด้านต่าง ๆ รวมไปถึงการพัฒนาอาชีพ

เป้าหมายในด้านที่ 2 ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (มีความมุ่งมั่น ยั่งยืน)

(1) ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการ และความเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย โดยมีระบบเศรษฐกิจที่เน้นนวัตกรรมดีขึ้น

(2) ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนกับต่างประเทศ เพื่อร่วมกันบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ 2

1. เสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของนวัตกรรม เพื่อพัฒนาภาคการผลิตและบริการที่จะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย และให้ไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้าและการลงทุนของภูมิภาคเอเชีย

2. ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ของไทย เพื่อมุ่งให้ไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการกระจายความเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชียที่สำคัญ รวมทั้งพัฒนากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมสินค้าและอุตสาหกรรมของไทยเข้าไปในห่วงโซ่มูลค่าโลก

3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่มุ่งกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยอย่างทั่วถึงมากขึ้น รวมทั้งมีบทบาทที่แข็งขันในการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจในกรอบความร่วมมือระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคต่าง ๆ อาทิ อาเซียน กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค และ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะได้รับ

4. แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงเรียนรู้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศจากประเทศที่มีศักยภาพในสาขาที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศไทย รวมถึงการเสริมสร้างความร่วมมือ ในด้านการยกระดับการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และแรงงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของคนไทย และดึงดูดคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการบริหารจัดการการนำเข้าและใช้ประโยชน์จากแรงงาน และผู้ที่มีความสามารถหรือทักษะพิเศษจากต่างประเทศอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจและความยั่งยืน

5. เสริมสร้างความร่วมมือและเจรจากับมิตรประเทศ องค์กร และภาคธุรกิจต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสและลดอุปสรรคทางเศรษฐกิจของไทย รวมถึงเสริมสร้างขีดความสามารถและสนับสนุนการแสวงหาตลาด แหล่งลงทุน และแหล่งวัตถุดิบใหม่ของผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจภาคบริการของไทย โดยเน้นการต่อยอดพื้นฐานที่เข้มแข็งของไทยและเอกลักษณ์ไทยในด้านการบริการ โดยใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ต่างประเทศ เพื่อมุ่งให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการบริการในภูมิภาค โดยเฉพาะในด้านที่ไทยมีจุดแข็ง

6. ขยายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในการส่งเสริมความมั่นคงทางพลังงาน ทรัพยากรน้ำและอาหาร ของประเทศไทย ซึ่งรวมถึงการประชุมหารือและเจรจาในระดับต่าง ๆ การแสวงหาแหล่งทรัพยากร และการต่อยอดเทคโนโลยี และองค์ความรู้ของไทย

7. ใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์และความร่วมมือจากต่างประเทศ เพื่อรองรับความท้าทายควบคู่กับการส่งเสริมโอกาสจากสังคมสูงวัยของไทยและของโลก รวมทั้งร่วมมือกับภาคส่วนที่มีศักยภาพของมิตรประเทศในด้านการสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพของประชากรกลุ่มเปราะบาง อาทิ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นต้น ในการเข้าถึงโอกาสทางสังคม และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมและแนวโน้มที่สำคัญของโลก เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

8. เสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับนานาประเทศทั้งในระดับ ทวิภาคี ไตรภาคี ภูมิภาค และพหุภาคีเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงเป็นแนวทาง รวมทั้งส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายในด้านที่ 3 การพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ (มีมาตรฐานสากล)

- (1) ประเทศไทยมีการพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในทุกมิติและสามารถมีบทบาทเชิงรุกในการร่วมกำหนดมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ 3

1. เสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ตามกฎระเบียบ พันธกรณีระหว่างประเทศ และมาตรฐานสากล
2. ผลักดันให้มีการจัดทำ ปรับปรุง และบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศให้ สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศของไทยและมีความเป็นมาตรฐานสากล และจัดทำความตกลงกับต่างประเทศให้รองรับพัฒนาการใหม่ ๆ ในเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ของชาติ และมุ่งอนุรักษ์พันธกรณีระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์สากลที่สำคัญหรือที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย
3. มุ่งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนปฏิบัติตามมาตรฐานสากลอย่างบูรณาการในประเด็นที่เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืนของไทย อาทิ สิทธิมนุษยชน การต่อต้านการค้ามนุษย์ มาตรฐานการ บินพลเรือน และการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และดำเนินนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในการจัดอันดับสากลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาอย่างยั่งยืน และการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
4. สร้างความตระหนักรู้และเสริมสร้างขีดความสามารถของส่วนราชการ กลุ่ม/องค์กร และประชาชนไทย เพื่อให้สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบ พันธกรณี และมาตรฐานระหว่างประเทศที่สำคัญ สามารถปรับตัวต่อความท้าทายและโอกาสจากสภาพแวดล้อมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

หัวข้อที่ 3 : ตัวชี้วัดของเป้าหมายยุทธศาสตร์/แนวทาง

กรมยุโรปได้กำหนดตัวชี้วัดการประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานตามแผนแม่บทฯ (พ.ศ. 2566 - 2570) ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 : ระดับความสำเร็จในการดำเนินงานส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงระหว่างประเทศกับประเทศยุทธศาสตร์และกรอบความร่วมมืออาเซียน

คำอธิบาย : มีการประสานงาน หรือการหารือ หรือการประชุม หรือการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ด้านการเมืองและความมั่นคงระหว่างไทยกับประเทศเป้าหมาย (ในระดับรองอธิบดีของฝ่ายไทยกับผู้แทนของประเทศคู่เจรจาในระดับเทียบเท่ากันขึ้นไป ทั้งภายในประเทศไทยและในประเทศที่รับผิดชอบ) ในการผลักดันพลวัตของความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในประเด็นหรือสาขาที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกันในภูมิภาคยุโรป ซึ่งจะต้องมีความเชื่อมโยงและครอบคลุมหัวข้อด้านการเมืองและความมั่นคง

ตัวชี้วัดย่อย ระดับความสำเร็จในการดำเนินงานส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงระหว่างประเทศไทยกับสหภาพยุโรป และประเทศในยุโรป (หน่วยนับ : ครั้ง)

ค่าเป้าหมายปี 2566	ค่าเป้าหมายปี 2567	ค่าเป้าหมายปี 2568	ค่าเป้าหมายปี 2569	ค่าเป้าหมายปี 2570
4	5	5*	5*	5*

(*กรมยุโรปจะกำหนดค่าเป้าหมายปี 2568 - 2570 ในช่วงก่อนเริ่มต้นปีงบประมาณดังกล่าวอีกครั้งเพื่อให้ค่าเป้าหมายสอดคล้องกับบริบทและสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างไทย - คู่เจรจา)

ตัวชี้วัดที่ 2 : ระดับความสำเร็จในการดำเนินงานส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและความร่วมมือเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ

คำอธิบาย : มีการประสานงาน หรือการหารือ หรือการประชุม หรือกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจและ

ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนระหว่างไทยกับกลุ่มประเทศเป้าหมาย (ในระดับรองอธิบดีของฝ่ายไทยกับผู้แทนของประเทศคู่เจรจาในระดับเทียบเท่ากันขึ้นไป ทั้งภายในประเทศไทยและในประเทศที่รับผิดชอบ) ในการผลักดันพลวัตของความสัมพันธ์และความร่วมมือในประเด็นหรือสาขาที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกันในภูมิภาคยุโรป

ตัวชี้วัดย่อย ระดับความสำเร็จในการดำเนินงานส่งเสริมความร่วมมือด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจของไทย และเพิ่มพลวัตความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การศึกษา และวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปและประเทศในยุโรป (หน่วยนับ : ครั้ง)

ค่าเป้าหมายปี 2566	ค่าเป้าหมายปี 2567	ค่าเป้าหมายปี 2568	ค่าเป้าหมายปี 2569	ค่าเป้าหมายปี 2570
4	5	5*	5*	5*

(*กรมยุโรปจะกำหนดค่าเป้าหมายปี 2568 - 2570 ในช่วงก่อนเริ่มต้นปีงบประมาณดังกล่าวอีกครั้งเพื่อให้ค่าเป้าหมายสอดคล้องกับบริบทและสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างไทย - คู่เจรจา)

ตัวชี้วัดที่ 3 : ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อผลักดันการพัฒนามาตรฐานภายในประเทศให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานสากลที่สำคัญ

คำอธิบาย : มีการการจัดกิจกรรม/การแลกเปลี่ยนข้อมูลเชิงเทคนิค/การประชุมหารือ/การประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานไทยหรือต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับมาตรฐานใหม่ ๆ ของสหภาพยุโรปและประเทศสมาชิก และการบูรณาการการเตรียมความพร้อมต่อมาตรฐานเหล่านี้ หรือเพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับสหภาพยุโรปและประเทศสมาชิกเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมโดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยหรือต่างประเทศ

ตัวชี้วัดย่อย ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อผลักดันการพัฒนามาตรฐานภายในประเทศให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานสากลที่สำคัญ (หน่วยนับ : ครั้ง)

ค่าเป้าหมายปี 2566	ค่าเป้าหมายปี 2567	ค่าเป้าหมายปี 2568	ค่าเป้าหมายปี 2569	ค่าเป้าหมายปี 2570
2	3	3*	3*	3*

(*กรมยุโรปจะกำหนดค่าเป้าหมายปี 2568 - 2570 ในช่วงก่อนเริ่มต้นปีงบประมาณดังกล่าวอีกครั้งเพื่อให้ค่าเป้าหมายสอดคล้องกับบริบทและสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างไทย - คู่เจรจา)

* * * * *

สำนักงานเลขาธิการกรม
กรมยุโรป
เมษายน 2567